Boethius, Anicius Manlius Severinus ; Thomas <de Aquino> [Comm.]: [De consolatione philosophiae] Boetii viri celeberrimi de consolatione philosophie liber cum optimo commenti beati Thome: [Enth.:] Compendiosa Consolationis resumptio

[Straßburg: Johann Prüss], 3. Juni 1491

Prosa quarta

demū patefacere ꝛ expedire tētabo si p̄us expendero .i. declarauero ea q̄bꝫ tu moueris. ¶ Nota. q̄ q̄stio de p̄uidētia diuina ꝛ libero arbitrio ē oīm q̄onū difficillima de qua multi antiquoꝝ dubitabant. nōnulli modernoꝝ ꝓpter eiꝰ difficultatē lapsi sūt. quā Tullius in li. diuinationū ptractās ꝛ nō valens eius dissoluere difficultatē negās penitꝰ p̄uidētiā ꝛ p̄sciam futuroꝝ a deo ī p̄dicto li. diuinationū.

est q̄ humane ratiocinationis motus ad diuine p̄sciētie simplicitatē non pōt admoueri. que si vllo modo cogitari queat, nihil prorsus relinquetur ambigui. Quod ita demū patefacere atq̄ expedire tentabo si prius ea quibus moueris expendero. ¶ Quero eñ cur illā soluentium rōnem minus efficacē putes. que quia p̄scientiā nō esse futuris rebus causam necessitatis existimat nihil īpediri prescientia arbitrij libertatem putat. Nū eñ tu aliūde argumentū futurorum necessitatis trahis nisi q̄ ea que presciuntur nō euenire nō possunt. Si igitur p̄notio nullam futuris rebus adijcit necessitatē (quod tu etiā pauloante fatebare) quid est quod volūtarij exitus rerum ad certum cogantur euentū. Etenim positionis gratia vt quid ɔsequatur aduertas. Statuamus nullā esse p̄sciē-

¶ Quero eñ cur illā. Hic phīa accedit ad solutionē q̄stionis ꝛ primo discutit motiua Boetij. scđo soluit dubitationē siue q̄stionē ibi Qm̄ igit. Circa p̄mū sciēdū q̄ duo fuerūt motiua boetij principalia circa hanc questionē. p̄mū. qꝛ videt necessariū si deꝰ p̄uidet futura q̄ necario eueniant. scđz motiuū q̄ futura quoꝝ euētus est incertꝰ sicut sunt futura ɔtingentia nō p̄nt a deo certa p̄uideri. Primo ergo ptractat p̄muꝫ motiuū. scđo secundū. ibi. Sed hoc inquis. Primo ostendit q̄ si deus p̄uidet futura non propter hoc necessario eueniūt. Secūdo mouet dubitationē. ibi Sed qui fieri pōt. Primo oñdit q̄ ex p̄scientia dei non infert necessitas libero arbitrio. Secundo oñdit q̄ p̄scientia dei nō sit signuꝫ necessitatis futurorū. ibi. Sed p̄scientia. Circa primum

P